

РЕШЕНИЕ

№ 1935

гр. София, 17.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 17.03.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Гургана Мартинова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **2838** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Дял III глава Десета раздел I от АПК вр. с чл.111 от закона за изпълнение на наказанията.

Образувано е по жалба на А. П. С. Е.***** –лишен от свобода, изтърпяващ наказанието в затвора в [населено място] СРЕЩУ ЗАПОВЕД №98 от 11.03.2020ч. на ИФ Началник на затвора –С., с която на С. е наложено наказание „Изолиране в наказателна килия за срок от 7-дни“.

В съдебно заседание жалбоподателят подсигурен - лично поддържа жалбата си. Основният довод е, че претърсването на килията и обискът са извършени без присъствието на поемни лица и медицинско лице.

Ответникът –Началникът на затвора [населено място] –редовно уведомен -чрез юрк.М.-оспорва жалбата като неоснователна и подчертава, че има специална норма касателно поемните лица.

Представителят на СГП-прокурор Ютеров - изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ ИЗЛОЖЕНИТЕ В ЖАЛБАТА ДОВОДИ, ОТ ФАКТИЧЕСКА И ПРАВНА СТРАНА - НАМИРА СЛЕДНОТО:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срока от 3-дни по чл.111, ал.1 от ЗИНЗС-от надлежна страна, адресат на акта, засегнат неблагоприятно.

Разгледана по същество жалбата е **НЕОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

Със заповед №98 от 11.03.2020г. на ответника е наложено наказание на лишения от свобода за това, че на 28.01.2020г. в 10ч. при извършен личен обиск е установено, че в същия се намира 1бр. полиетиленово топче, съдържащо бял прах с размери около 1см. §1бр. ръчен часовник „С. D.“ със сив корпус, черна кожена каишка, без документ за собственост, който е иззет с протокол №000155 от 28.01.2020г.. При извършеното претърсване в 11,30ч. на килия №11, обособена като стая за отдих и преобличане на лишени от свобода /работещи в строителната бригада, в която работи и лицето назначен със заповед №1908 от 08.05.2018г./ са установено в черен шушляков елек, в шкаф ползван от л.с. 13 бр. полиетиленови плика с големина 1 см., увити в прозрачно фолио с бяло съдържание като е образуван ЗМ №128 от 28.01.2020г. по описа на 02 РУ.

За изложеното е изготвена докладна записка от инспектор Д.Х., приложени са протоколите за иззети вещи, протокола за претърсване и изземване, както и 1бр.-писмено обяснения на л.а., вкл. протокол за доброволно предаване и 8бр. писмени обяснения от лишени от свобода.

Следва да се има предвид, че в писменото си обяснение С. не отрича за намерените вещества и признава, че са негови, но допълва, че се внесени от строителния работник от външна фирма П. С..

С оглед изложената фактическа обстановка ответникът от правна страна е констатирал, че лишеният от свобода е нарушил чл.96, т.3 и т.4, чл.97, т.1 и т.3 от ЗИНЗС, което е дисциплинарно нарушение по чл.100, ал.1 и ал.2 т.1 и т.5 и т.8 вр. с чл.100, ал.1, т.2, т.4, т.5 и т.7 от ЗИНЗС.

Посочено е, че е налице системност по смисъла на чл.102, ал.2 от ЗИНЗС, тъй като лицето е многократно наказвано и показва пренебрегване на правилата.

Предвид изложеното, след като е изслушан л.с. по чл.105, ал.1 от ЗИНЗС е наложено наказанието му от 7 дни изолация.

Следователно - от правна страна СЪДЪТ намира следното:

Ответникът е компетентен да наложи визираното наказание, поради което заповедта е валиден административен акт. В тази насока съставът се основава на приложената по преписката заповед Л-46 от 25.02.2010г. на л.9, видно от която Началникът на затвора е разпоредил на зам.началника за периода от 02.03. до 13.03.20г. да издава посочените видове актове.

В производството не са допуснати процесуални нарушения. Спазена е специалната норма на чл.105, ал.1 от ЗИНЗС като е дадена възможност на л.с. да даде своите обяснения. Същите са по делото на л.17 като потвърждават резултата от извършените процесуални действия.

Ответникът и съобразно изискването на общия процесуален закон АПК – чл.7, ал.1 и ал.2, както на основание чл.9, ал.2 от АПК е изяснил всички факти и обстоятелства за правилното решаване на спора. Изслушани са обясненията на 7 други лишени от свобода лица, съобразени са писмените доказателства относно извършените процесуални действия –съответните протоколи. В тази връзка се съобразява докладната записка от инсп.Х. на л.10, както и докладната записка от инсп.К. извършили обиска и от съставилия протокола за обиск и изземване П.. При определяне на наказанието е съобразена нормата на чл.102, ал.2 от ЗИНЗС.

Съдът намира, че ответникът правилно е приложил материално-правната норма. Безспорно по същество вкл. от обясненията на разпитаните лишени от свобода се установяват намерите в С. лично при обиска забранени предмети, както и такива в

стаята за отпих в ползването от същия шкафче. Вкл. свидетелите Т. К. /обяснения на л.20 и на л.24/ дават непротиворечиви факти за намереното в елека на С. вещество.

Правилно е посочена за нарушена нормата на чл.96, т.3 от ЗИНЗС вменяваща на л.с. да спазват установените правила. В тази връзка правилно е посочена и за нарушена разпоредбата на чл.97, т.1 забраняваща на лицата да държат забранени предмети. Правилно е посочено, че изложеното е дисциплинарно нарушение по чл.100, ал.1 вр. с чл.100, ал.2 т.1 и т.5, т.8 от ЗИНЗС.

Законосъобразно е наложена наказание по чл.101, т.7 от ЗИНЗС за предвидения в закона срок, който е към средния.

Относно основното и единствено възражение на оспорващият –следва да се има предвид, че правилото на чл.137 от НПК за подписване на протокола от поемни лица не се прилага, тъй като в ЗИНЗС има специална норма –чл.95, ал.1 и ал.2. Това процесуално действия се извършва в присъствието на лишения от свобода, за което се съставя протокол, който се подписва от дл.лице и от л.с.. Изрично чл.95, ал.3 визираща, че ако има неуредени случаи – се прилага НПК, каквато не е посочената хипотеза.

Относно възражението на страната за това къде са намерени въпросните топчета и дали елекът е бил в шкаф или не, следва да се има предвид, че 1бр. топче е било установено при личен обиск, а други такива -в елека, поради което твърдението на лицето се приема за защитна теза.

СЛЕДОВАТЕЛНО жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли като съответно се потвърди оспорената заповед.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД, 47-МИ СЪСТАВ НА I –ВО ОТДЕЛЕНИЕ на основание чл.11, т.1 от ЗИНЗС

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на А. П. С. Е. ***** –лишен от свобода, изтъпяващ наказанието в затвора в [населено място] СРЕЩУ ЗАПОВЕД №98 от 11.03.2020ч. на ИФ Началник на затвора –С., с която на С. е наложено наказание „Изолиране в наказателна килия за срок от 7-дни“.

ПОТВЪРЖДАВА ЗАПОВЕД №98 от 11.03.2020ч. на ИФ Началник на затвора –С..

Решението е окончателно.

Административен съдия:

.